

ВІЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦІАЛЬНАЯ

№

ГАЗЕТА

24.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 26-го Марта — 1846 — Wilno. WTOREK, 26-go Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 16. Марта.

Его Величество Государь Императоръ, вчера, въ половинѣ четвертаго часа по полудни, изволилъ возвратиться въ здѣшнюю столицу изъ Москвы въ вожделѣнномъ здравіи.

Его Императорское Высочество Герцогъ Максиміианъ Лейхтенбергскій изволилъ удостоить Императорскій Казанскій Университетъ приватіемъ званія Почетнаго Члена оного.

Состоицій въ вѣдомствѣ Министерства Иностранныхъ Дѣлъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Князь Густавъ Четвертинскій, (16 Февраля) Всемилостивѣйше пожалованъ въ Тайные Совѣтники, съ повелѣніемъ присутствовать въ Общемъ Собраніи Варшавскихъ Департаментовъ Правительствующаго Сената.

— Служащимъ въ Министерствѣ Внутреннихъ Дѣлъ: Дѣйствительному Статскому Совѣтнику Черкасову, Всемилостивѣйше повелѣно быть въ должности Псковскаго, а Статскому Совѣтнику Тамиринову, въ должности Витебскаго Гражданскаго Губернатора.

— Начальниковъ Таможенныхъ Округовъ: Скулянского, Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника Граббе, Либавскаго, Статскаго Совѣтника Щербу, и Юрбургскаго, Коллежскаго Совѣтника Алфтона, Всемилостивѣйше повелѣно перемѣстить: Граббе Начальникомъ Либавскаго, Щербу Начальникомъ Юрбургскаго, и Алфтона Начальникомъ Скулянскаго Округа.

8-го Февраля, собрались въ здѣшней Католической Церкви Св. Екатерины нѣсколько друзей и знакомыхъ, для оказанія послѣдняго долга умершему, за три дня предъ тѣмъ, Испанскому Генералу Эммануилу Балмаседѣ, одному изъ храбрѣйшихъ и вѣрнѣйшихъ защитниковъ притязаній Инфанта Дона Карлоса на Испанскій престолъ. Балмаседа жилъ въ Петербургѣ въ совершенномъ удаленіи отъ свѣта, снискавъ дружбу нѣсколькихъ искреннихъ пріятелей, и пользовался щедротами Высокой Особы, иногда не отказывающей въ помощи несчастнымъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 16-go Marca.

Jego CESARSKA Mość, wczoraj, o pół do czwartej po południu, raczył powrócić do tutejszej stolicy z Moskwy, w pożądanem zdrowiu.

Jego CESARSKA WYSOKOŚĆ Xiążę Maxymilian Leuchtenbergski raczył zaszczyścić CESARSKI Kazański Uniwersytet przyjęciem tytułu Honorowego jego Członka.

Zostający w wydziale Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Rzeczywisty Radzca Stanu, Xiążę Gustaw Czernicki, (16 Lutego) Najłaskawiej mianowany został Radczą Tajnym, i rozkazano mu zasiadać w Ogólnem Zebraniu Warszawskich Rządzącego Senatu Departamentów.

— Służącym w Ministerjum Spraw Wewnętrznych: Rzeczywistemu Radczy Stanu Czerkasowowi, Najłaskawiej rozkazano bydź w obowiązku Pskowskiego, a Radczy Stanu Tatarskiemu, w obowiązku Witebskiego Cywilnego Gubernatora.

— Naczelników Tamozennych Okręgów: Skulańskiego, Rzeczywistego Radczę Stanu Grabbe, Libawskiego, Radczę Stanu Szezerbę, i Jurborgskiego, Radczę Kollegialnego Alftona, Najłaskawiej rozkazano przemieścić, mianując: Grabbe Naczelnikiem Libawskiego, Szezerbę Naczelnikiem Jurborgskiego, i Alftona Naczelnikiem Skulańskiego Okręgu.

Dnia 8-go Lutego, zebrało się w tutejszym kościele Katolickim św. Katarzyny, grono przyjaciół i znajomych, dla oddania ostatniej posługi zmarłemu przed trzema dniami Generałowi Hiszpańskiemu, Emmanuelowi Balmaseda, jednemu z najwaleczniejszych i najwierniejszych obrońców pretensyi Infanta Don Karlosa do tronu Hiszpańskiego. Balmaseda mieszkał w Petersburgu w zupełnem oddaleniu od świata zjednuawszy sobie przyjaźń kilku szczerých przyjaciół, i doświadczając szczodroliwości Wysokiej Osoby, nie odmawiającej pomocy nieszczęśliwym.

11-го Февраля 1846 года.

Работы по вырубкѣ лѣса въ Чечнѣ, о чемъ говорено было въ предыдущихъ извѣстіяхъ съ Кавказа, совершенно окончены: Гехинскій и Гойтинскій лѣса, сколько нужно было для сообщеній нашихъ, уничтожены; переправы на рѣкахъ Фортангѣ, Натухѣ и Валерикѣ также очищены, и находившіяся тамъ для этой надобности, подѣ начальствомъ Генераль-Лейтенанта Фрейтага и Генераль-Майора Нестерова, войска, 1-го Февраля, уже возвратились благополучно на зимовыя квартиры.

До 25-го Января, непріятель не оказывалъ особеннаго сопротивленія, и въ сборѣ были одни Чеченцы; потомъ къ нимъ стали прибывать подкрѣпленія, состоявшія подѣ начальствомъ 11 ти Наибовъ: они рѣшились затруднить обратное слѣдованіе отрядовъ на Ляню; но враждебныя ихъ покушенія отражены съ успѣхомъ, и войска наши, съ незначительнымъ урономъ, возвратились на свои мѣста. У горцевъ убитъ извѣстный Наибъ Маишъ и два смертельно ранены: полагаютъ, что одними убитыми непріятель считаетъ болѣе полтораста человѣкъ.

Тогда какъ уничтоженіе лѣса успѣшно производилось у подошвы сѣверной покатости Кавказскаго Хребта, съ южной стороны онаго, въ Кахетіи, подобная же работа исполнялась туземцами, подѣ прикрытіемъ нашихъ войскъ. Лѣсъ, находившійся въ ущельѣ отъ укрѣпленія Наталіи Мцемели, по дорогѣ чрезъ Кодоръ въ Дидо, вырубленъ, и 3-го Февраля рабочіе распущены по домамъ, гдѣ присутствіе ихъ теперь необходимо для сельскихъ занятій.

Нѣтъ сомнѣнія, что произведенная вырубка лѣса принесетъ въ послѣдствіи ощутительную пользу: войскамъ нашимъ открывается лучшее между нашими постами сообщеніе и путь къ мѣстамъ доселѣ труднодоступнымъ, а горцы, съ истребленіемъ лѣса, лишаются прикрытія, доставлявшаго имъ возможность почти безнаказанно вредить войскамъ, при каждомъ появленіи нашемъ.

Въ прочихъ пунктахъ края все совершенно спокойно, и отъ частныхъ начальниковъ не получено никакихъ извѣстій, заслуживающихъ вниманія въ военномъ отношеніи.

Варшава, 15 (27 Марта).

Князь Намѣстникъ издалъ повелѣніе, чтобы всѣ опредѣляемые волостные войты, не старѣе 20-ти лѣтъ, умѣли говорить и писать по-Русски, такъ какъ они часто должны имѣть сношенія съ Россійскими войсками. Помѣщики, которые, по общему здѣсь обычаю, сами хотѣли исправлять сію должность, обязаны, въ случаѣ незнанія ими Русскаго языка, имѣть своего повѣреннаго, который необходимо долженъ знать по-Русски.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Познань, 21 Марта.

Изъ сосѣднихъ округовъ все еще пересылаютъ сюда лица, замѣшанные по послѣднему мятежу. Сегодня въ полдень, на трехъ повозкахъ везли чрезъ городъ арестантовъ, подѣ конвоемъ уланъ.

Кульмъ, 10 Марта.

Здѣшній епископъ разослалъ по своей епархіи пастырское посланіе, на польскомъ и нѣмецкомъ языкахъ, въ коемъ убѣждаетъ жителей своей паствы остерегаться возбужденій злоумышленниковъ, избравшихъ поприщемъ своихъ дѣйствій отциски и тамошнюю страну. Въ посланіи сему епископъ приводитъ слова Апостола Петра, о повиновеніи начальству обращаетъ вниманіе на послѣднія происшествія и на ухищренія коими предводители мятежа старались склонить мирныхъ гражданъ къ участию въ ономъ. „Дабы обольстить васъ, (сказано въ посланіи) заговорщики прибѣгали къ двойной лжи: они провозглашали, будто святая вѣра наша находится въ опасности, и будто протестанты, питая ненависть къ намъ, замышляютъ погубить насъ. Такими-то ложными словами стараются они распространять адскіе свои замыслы; подѣ выдумкою опасности, будто бы угрожающей нашей религіи, стараются они возбудить васъ

11 Лутега 1846 року.

Работы около трзбienia lasu w Czechni, o czymъ była mowa w ostatnich doniesieniachъ z Kaukazu, zostały zupełnie ukończone. Hekińska i Hoiyńska puszcza, o ile to było potrzebnemъ dla naszychъ komunikacyj, wycięte; przeprawy na rzekachъ Fortanga, Natuchoj i Walerik także oczyszczone, i wojska, które w tymъ celu znajdowały się tam, pod dowództwemъ Jenerał-Porucznika Freitaga i Jenerał-Majora Nesterowa, dnia 1-go Lutego już wróciły szczęśliwie na zimowe leże.

Po dzień 25-ty Stycznia, nieprzyjacieli nie okazywał szczególnego oporu, i zebrani byli sami tylko Czecheny; następnie zaczęły do nichъ przybywać posiłki, pod wodzą jedenaście Naibów; ci postanowili utrudniać powrótъ oddziałówъ na liniją; lecz nieprzyjazne ichъ usiłowania, skutecznie zostały zniweczone, i wojska nasze, z nieznaczającą stratą, powróciły na swe miejsca. Góralomъ zabity został znany Naib Maasz, a dwaj śmiertelnie ranieni, sądzą, że w samychъ zabitychъ nieprzyjacieli utracił 150 ludzi.

Podczas kiedy niszczenie lasówъ dokonywało się skutecznie u stópъ północnej pochyłości Kaukaskiego pasma, z południowej jego strony, w Kachetii, taż sama robota uskuteczniła się przezъ samychъ krajowców, pod zastłoną wojskъ naszychъ. Las w wąwozie od warowni Natlis Mee-meli, po drodze przezъ Kodor do Dido, został wytrzebiony, i 3-go Lutego robotnicy zostali rozpuszczeni do domów, gdzie bytność ichъ niezbędną jest w tej chwili dla prac rolniczychъ.

Rzecz niewątpliwa, że dokonane wycięcie lasówъ przyniesie w następności wyraźny pożytek; wojskomъ naszymъ otwiera się dogodniejsza między naszymi stanowiskami komunikacya i droga do miejsc, dotąd mało dostępnychъ; górale zaś, przezъ wycięcie lasu, tracą zakrycie, które dawało imъ możność prawie bezkarnie szkodzić naszymъ wojskomъ, za każdymъ ichъ ukazaniem się.

Na innychъ punktachъ kraju wszystko zupełnie spokojne i od częściowychъ dowódcówъ nie odebrano żadnych wiadomości, zasługującychъ na uwagę pod względemъ wojennymъ.

Warszawa, 15 (27) marca.

Xiążę Namiestnikъ wydałъ rozkazъ, ażeby wszyscy wojtowie gmin, nie mający wieku przeszło latъ 20, umieli mówić i pisać po Rossyjsku, ponieważ takowi obowiązani są mieć częste stosunki z wojskiemъ Rossyjskimъ. Obawiając się, którzy podługъ istniejącego tu zwyczaju, zechcą sami sprawować ten obowiązek, obowiązani są, w razie nieposiadania języka Rossyjskiego, utrzymywać swojego plenipotentę, któryby nieodmiennie posiadał językъ Rossyjski.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y a.

Poznań, 21 marca.

Dostawiają tu jeszcze ciągle z okolicznychъ powiatówъ osoby, poszlakowane o udziałъ w ostatnimъ rokoszu. Dziś w południe konwojowałъ oddziałъ ulanów, przezъ miasto nasze, trzy wozy, na którychъ się znajdowali więźniowie.

Chełmno, 10 marca.

Biskupъ tutejszy wydałъ nowy okólnik, który napisany w Polskimъ i Niemieckimъ języku, powtórnie napomina wszystkichъ, aby się strzegli podżuceń złe myślących, którzy zapole działanъ swoichъ wybrali po części i tameczne okolice. Napomniawszy w tymże okólniku do posłuszeństwa dla władzъ i ostróżności względemъ złe myślących, wyrazami Apostoła Piotra, przechodzi do najnowszychъ wypadków, i zwraca uwagę na środki przewrotne, jakimi przewodzey powstania starali się spokojnychъ mieszkańców do współdziału nakłonić. „Podwójnychъ używano środkówъ podżuczenia podwójnemъ kłamstwemъ starano się was omamić: „kłamstwemъ“, jakoby nasza św. religia była w niebezpieczeństwie, „falszemъ“, jakoby protestanci nienawieścią względemъ nasъ patali, i jakoby się oni na naszą zgubę sprzyśleli. Ohydny sposóbemъ nadużywają rzeczy świętychъ, aby wyobrażenia piekielne propagować: pod pozoremъ kłamliwymъ, jakoby religia była w niebezpieczeństwie, starają się podburzyć was do gwałtów; pod płaszczykiemъ religii

къ пасивнымъ дѣйствіямъ; подъ личиною религіи, злоумышленники сіи стремятся къ государственному преступленію; усиливаются оболстать васъ возгласами вольностей, дабы тѣмъ скорѣе вовлечь васъ въ путину бѣдствій и гибели, дабы подстрекнуть васъ къ неповиновенію законной власти, установленной Богомъ; и возбуждаютъ въ васъ чувство ненависти, нарушающей основныя правила христіанской вѣры, т. е. любовь къ ближнему.

Торунь, 3 Марта.

Пятеро арестованныхъ Польскихъ заговорщиковъ, доставлены сюда. Принятые въ здѣшнемъ городѣ, по случаю бывшаго смутенія, мѣры предосторожности, при всемъ спокойствіи, все еще продолжаютъ, по распоряженію бдительнаго нашего начальства. Здѣсь задержанъ одинъ изъ главныхъ возмутителей, Завиша, бѣжавшій было изъ Грауденца.

Ниссенъ въ Силезіи, 18 Марта.

19-го сего мѣсяца доставлены сюда, подъ крѣпкимъ карауломъ, 23 человека краковскихъ мятежниковъ; въ числѣ ихъ находится именовавшій себя главнокомандующимъ польскихъ войскъ, Скаржинскій, также графы: де ла Во, Сольтыкъ и Брзовскій.

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 15 Марта.

Нѣсколько уже дней въ нашихъ газетахъ вѣтъ никакихъ оффиціальныхъ извѣстій изъ Галиціи, что доказываетъ, что порядокъ тамъ совершенно уже возстановленъ.

— Государственный канцлеръ князь Меттернихъ отправилъ сафующую ноту ко всемъ австрійскимъ посланникамъ при германскихъ дворахъ: „Вамъ извѣстно, М. Г., изъ послѣднихъ номеровъ вѣнскихъ газетъ, что наши и Императорско-Россійскія войска вторично заняли Краковъ, а равно и бѣдственные окончанія возмущенія во всехъ частяхъ этой республики. Если мы возвратимся къ событіямъ, которые въ нѣсколько дней произвели сильное потрясеніе и столь ужасное зло; то трудно рѣшить, чему мы должны болѣе удивляться, дерзкихъ ли замысламъ тѣхъ, которые создали этотъ планъ, или безумной неразумности тѣхъ, которые привели его въ исполненіе, не смотря на недостатокъ средствъ, и добровольно принесли множество жертвъ предпріятію, которое не предвѣщало успѣха.

„Однако заговоръ основанъ искусно; онъ раскинулъ сѣть свою на всѣ участки прежней Польши, принадлежащія Австріи и Пруссіи, а округъ вольнаго города Кракова назначенъ былъ сборнымъ мѣстомъ мятежниковъ. Безчисленное множество эмиссаровъ, подосланныхъ начальниками эмигрантовъ, которые сами не нарушали спокойствія, наводнили страны эти; а ихъ подговоры и оболбешія нашли отголосокъ между сельскими дворянами, число коихъ тамъ значительнѣе, нежели въ другихъ частяхъ Польши, также между ихъ оффиціантами и многочисленными приверженцами. Несоотвѣтственное управленіе и борьба партій въ Краковскомъ округѣ, приостановили бодрость исполнителей этихъ замысловъ. Въ то же время, съ неуспѣшною дѣятельностію, злоумышленники проповѣдывали ученіе коммунизма въ народѣ, не слишкомъ заботясь о примѣненіи правилъ этихъ къ намъ самимъ, и вѣроятно питались надеждою, что общія крестьянамъ освобожденіе отъ податей и десятины, имъ удастся овладѣть легко вѣрною массою, какъ орудіемъ въ своихъ мятежническихъ замыслахъ, а потомъ, низвергнувъ правительство, и осуществивъ утопію Польской монархіи, имъ легко будетъ ввести разъяренныя волны черни въ то русло, которое наиболее будетъ соответствовать ихъ замысламъ.

„Въ Галиціи, болѣе нежели гдѣ либо, обнаружилась неосновательность и неудобисполнимость этого плана. Страна сія, около 80 лѣтъ находится подъ владычествомъ Австріи, а передъ тѣмъ, была въ бѣдственномъ положеніи старопольскихъ временъ. Мы ввели тамъ наши законы, наши превосходные муниципальныя уставы и окружающія управленія. Теперь мы видѣли ихъ реакцію. Они-то поселили въ крестьянахъ и въ цѣлой массѣ народа убѣжденіе, что тронъ есть единственная власть, которая печется о нихъ и охраняетъ ихъ благосостояніе. Объ этомъ-то именно

кнужа сіи злочынцы зброднѣ стани; маміа вас выразами swobod, aby was tѣmъ pewniej weciągnąć w otehłą zгубы i zniszczenia; aby was kusić do oporu względem zwierzchności od Boga ustanowionej; podniecają w was uczucia nieprzyjaźni, niszczącej pierwszą zasadę nauki Chrystusa, którą jest miłość bliźniego.

Torunь, 3 marca.

Dostawiono tu pięciu spiskowych Polskich. Przedsięwzięte z powodu ostatnich zaburzeń środki ostrożności w naszym mieście, mimo nienaruszonej tu spokojności, ciągle jeszcze z polecenia czujnych władz utrzymują się. Ujęty tu został jeden z głównych barzcicieli, Zawisza, który zbiegł z Grudziądza.

Nissen w Szląsku, 18 marca.

Dnia 19-go b. m. przybyło tu pod mocną strażą 23-eh spiskowych Krakowskich. Pomiędzy nimi znajduje się Skarżyński, mianujący się naczelnym wodzem wojsk Polskich, również Hrabiowie: de la Vaux, Sołtyk i Brzowski.

А В С Т Р І Я.

Вієна, 15 марта.

Od dni kilku gazety nasze nie zawierają już żadnych urzędowych wiadomości z Galicyi, co jest dowodem przywróconego tamże porządku rzeczy.

— Xiążę Metternich, Rancierz państwa, pod dnem 7-m b. m., przesłał następującą depezę do wszystkich reprezentantów dworu Austriackiego, przy dworach Niemieckich: „Dzienniki Wiedeńskie, w ostatnich numerach, zawiadomiły Panów, że nasze i Cesarstwo Rosyjskie wojska, zajęły powtórnie Krakow, tudzież o opłakanym końcu powstania we wszystkich częściach pomienionej Rzeczypospolitej. Jeżeli zechcemy cofnąć się wstecz ku wypadkom, które w ciągu dni kilku spowodowały ważne wstrząśnienia i tak wielkie zrządziły klęski, nie wiemy, czyli mamy dziwić się więcej zuchwałości twórców tego zbrodniczego planu, czyli też szalonemu nierozsądkowi tych, którzy wykonali go bezwzględnie na niedostateczność środków i poświęcili dobrowolnie takie ofiary przedsięwzięciom, żadnych nierokującym nadziei.

„Wszakże osnowa spisku tego tkana była umiejętnie. Rozciągała swe ogniwa na wszystkie dzielnice dawniej Polski, do Austrii i Pruss należące, a okręg Wolnego Miasta Krakowa, służyć mu miał za miejsce ogólnego zebrania. Nieliczeni emissaryusze, wysłani od naczelników emigracyi, w zupełnej spokojności zostających, napełnili te okolice, a ich podszepty i złudzenia znalazły odgłos pomiędzy szlachtą wiejską, liczniejszą w krajach dawniej Polski niż gdzieindziej, tudzież jej oficyalistami i mnogimi zwolennikami. Nieodpowiednia administracya i walka stronnictw w okręgu Krakowskim, ośmieliły te zamachy. Jednocześnie, zasady komunistyczne rozsiewane były pomiędzy ludem z niezmordowaną czynnością, a sprawcy tych poruszeń, którzy zapewne nie myśleli o zastosowaniu do siebie samych systematu komunistów, szaloną karmili się nadzieją, że obiecując włóscianinowi uwolnienie go od podatków i dziesięcin, użyją masy jako łatwowierne narzędzie do swoich planów rewolucyjnych, a następnie, po obaleniu rządów i urzeczywistnieniu utopii Polskiej monarchii, potrafią znowu zwrócić zburzone nurty do łożyska, jakie dla swych zamiarów za najdogodniejsze uznają.

„W Galicyi to nadewszystko okazała się niedorzeczność i zupełna niesposobność wykonania tego planu. Kraj ten zostaje około lat 80-ciu pod panowaniem Austriackim; nim zaś przeszedł pod berło tego mocarstwa, znajdował się w najopłakaniejszym, staropolskim stanie. Wprowadziliśmy tam nasze prawa, a mianowicie nasze włoce ustawy miejskie (urbarialne) i administracya obwodowa; teraz ujrzeliśmy ich skutek i działywanie. One-to natchnęły lud wiejski, masę ludności, uczuciem, że tron jest jedyną władzą, która się nim opiekuje i cały byt jego ostatnia. O tem-to właśnie niewiedziała i zapominała emi-

и не знали или забыли Польские эмигранты, которые управляли этимъ дѣломъ. Они полагали, что народъ проникнуть ихъ собственнымъ духомъ, и къ счастью, весьма въ этомъ ошиблись. Галиційскій поселянинъ не понимаетъ мнѣній коммунистовъ и ненавидитъ время прежней Польши, какъ и все, что припоминаетъ ему нищету; а большая часть глашатаевъ свободы угнетаетъ своихъ крестьянъ. Теперь когда возмущатели призываютъ ихъ къ мятежу, когда въ мѣстахъ, гдѣ были они сильнѣе числомъ, покушались силою вынудить содѣйствіе крестьянъ; этимъ возстановили сихъ послѣднихъ противъ себя, и многіе изъ возмущителей пали жертвою разъяренной черни, остальныхъ же народъ выдалъ своему правительству, естественному своему покровителю.

Нынѣ въ Галиціи повсюду затихаетъ мятежъ, который приличнѣе было бы назвать возстаніемъ противъ бунта. Съ тѣхъ поръ какъ погашенъ пожаръ бунта въ Краковѣ, единственномъ городѣ, гдѣ онъ дѣйствительно былъ, и съ тѣхъ поръ, какъ толпа мятежниковъ въ Галиціи, послѣ неудачнаго предпріятія, сдѣлалась безвредною, и тѣ даже и малѣйшаго правдоподобія, чтобы вещественное спокойствіе въ этомъ краѣ, было на минуту нарушено. Послѣ столькихъ потрясеній, много будетъ нужно времени, чтобы успокоить умы, и всякій согласится, что трудъ этотъ не маловаженъ для правительства. Но это есть первая задача, которою уже правительство занялось исключительно, и намѣрено исполнить этотъ непреломный долгъ, съ довѣріемъ раждаемымъ убѣжденіемъ, что власть его въ Галиціи лежитъ на обширномъ и незыблемомъ основаніи, то есть, на несомнѣнной приерженности народа. Мнѣ желательно было бы, чтобы вы, М. Г., сообщили эту депешу кабинету, при которомъ вы находитесь, для извѣщенія его, съ обыкновенною намъ искренностію, о настоящемъ положеніи дѣлъ.

Вѣна, 7-го Марта, 1846 года.

(подп.) Меттернихъ.

— Въ Австрійскомъ Наблюдателѣ, отъ 10 Марта N. 78, пишутъ слѣдующее: „Находящіеся въ Парижѣ Польскіе выходцы подали князю Адаму Чарторыйскому, какъ начальнику ихъ, адрессъ, коимъ обязываются исполнять все его распоряженія, и вмѣстѣ съ тѣмъ просятъ управлять ихъ заговоромъ. Въ отвѣтъ своему князь Чарторыйскій отозвался съ одобреніемъ на счетъ умышляемаго возстанія, и объявилъ съ своей стороны готовность содѣйствовать мятежу всеми своими силами. Почему Его Величество Императоръ повелѣлъ верховной Придворной Канцеляріи, чтобы она воспретила князю Чарторыйскому, женѣ и дѣтямъ, распоряженіе движимымъ и недвижимымъ имуществомъ, въ предѣлахъ Австрійской Имперіи находящимся, и не позволяла пользоваться доходами съ этого имущества, впредь до дальнѣйшаго постановленія.

— Галиційское правительство обнародовало сегодня слѣдующее: „Дошло до свѣдѣнія начальства, что внутри здѣшняго края собираемы были денежныя приношенія подъ видомъ учрежденія капитала для вспоможенія немощнымъ воспитанникамъ техническихъ заведеній, и что отъ помѣщиковъ требовалось даже взноса 5-процентовъ ежегодно отъ уплачиваемыхъ податей; но что все сіи деньги назначались въ пользу такъ называемой Польской эмиграціи во Франціи, дѣятельно занимающейся распространеніемъ преступныхъ своихъ плановъ, дабы такимъ образомъ поддерживать ея замыслы, стремившейся къ возмущенію спокойствія въ здѣшней провинціи. Почему правительство предвѣщаетъ всѣхъ и каждого, не принимать ни въ собираніи и въ пожертвованіи участія; ибо отговорка въ незнакомствѣ о цѣли сихъ приношеній, не будетъ принята въ оправданіе, и участвующіе въ оныхъ подвергнутся отвѣтственности по законамъ.“

— Изъ Бохвиіи уѣздомъ, что галиційскій губернаторъ, Эрцъ герцогъ д'Эсте, 14 с. м. выѣхалъ въ Сандецъ.

— Въ Краковѣ прибылъ обратно генералъ Хлопикій, въ сопровожденіи какого-то графа Потоцкаго.

Львѣберъ, 10 Марта.

Извѣстный эмиссаръ Осифъ Вишневецкій, за поимку и доставленіе коего, постановленіемъ правительства отъ 26 Февраля, назначена награда въ 1,000 рейнскихъ гульденовъ, схваченъ 5-го сего Марта въ с. Манайовѣ, Злочовскаго округа, тамошними крестьянами Иваномъ и Афанасіемъ Будниками. Иванъ Буд-

граецъ Польскій, kierującą tą sprawą. Mniemała ona, że jej duch, jest duchem ludu, i w tym się na szczęście omyliła. Wieszczak Galicyjski nie pojmuje zdań komunistów, a nienawidzi dawnej Polski, jak tego wszystkiego, co mu przypomina jego nędzę. Większa część bowiem opiewańczy wolności uciska sama swoich włościan. Kiedy obecnie zatem powstańcy powoływali ich do buntu, kiedy w miejscach, gdzie mieli liczbę za sobą, chcieli przemocą nawet przymusić włościanów do działania; działanie to zwróciło się przeciw nim samym; wielu z nich padło, jako ofiary rozjrznięcia ludu; pozostałych zaś lud oddał w ręce władz rządowych, swoich opiekunów naturalnych.

„Теперь уже усмирза się wszędzie powstanie w Galicyi, które nie rewolucją, ale antirewolucją raczej nazwaćby można. Odkąd pożar przygaszono w Krakowie, gdzie tylko rewolucja sama jedynie panowała, i odkąd w Galicyi masa rewolucjonistów, po niepomysłnym przedsięwzięciu, stała się nieszkodliwą, nie ma najmniejszego podobieństwa, aby spokojność materialna w tym kraju miała być nadal zachwiana. Że jednak po tylu wzruszeniach wiele potrzeba będzie czasu do moralnego uspokojenia umysłów, jest rzecz jasna, jako też, że wykonanie tego nie będzie zbyt łatwym dla rządu. Ale jest to właśnie zadanie, którym rząd zajmie się najpierw, i przystępuje do tego nieuchronnego dzieła, z tym większym zaufaniem, im jest mocniej przekonany, że władza jego w Galicyi spoczywa na obszernej podstawie, to jest na wiernym przywiązaniu całego jądra jej ludności. Zyczylbym sobie, abyś Pan udzielił niniejszą depeszą gabinetowi przy którym zostajesz, dla zawiadomienia go ze zwykłą nam otwartością, o rzetelnym stanie rzeczy.

Wiedeń, 7 marca 1846 roku.

(podp.) Metternich.

— *Dostrzegacz Austriacki* z dnia 19 marca, Nr. 78, pisze, co następuje: „Emigranci polscy, w Paryżu zostający, przedstawili Xięciu Adamowi Czartoryjskiemu adres, w którym temuz, jako swemu naturalnemu zwierzchnikowi, przyrzekają spółdziałanie i największe posłuszeństwo, wzywając go zarazem, aby kierował ich spiskiem. Xiąże, w odpowiedzi swojej, wyraził się z pochwałą o usiłowanem powstaniu, i zarazem złożył oświadczenie, że ze swjej strony wspierać będzie rokosz ze wszystkich sił swoich. W skutek tego, Jego Cesarsko-Królewska Mość raczył polecić połączonej Kancellarii Dworskiej, jako najwyższej władzy politycznej, aby rzeczonemu Xięciu, jego małżonce i dzieciom, wzbронionem zostało rozrządzenie majątkiem, tak ruchomym jak i nieruchomym, w obrębie Cesarstwo-Królew. Państwa leżącym, jak również pobieranie z niego dochodów, do dalszych w tej mierze wyjść mających rozporządzeń.

— Cesarsko-Królewskie Prezydium Galicyjskie ogłosiło co następuje: „Rząd dowiedział się, że po kraju czyniono składki pieniężne pod pozorem utworzenia funduszu na wsparcie ubogich uczniów w zakładach technicznych, a nawet považano się wymagać od posiadaczy dóbr 5 procentu od podatków dominialnych, jako rocznej składki, które atoli składki właściwie ku temu służyły, aby pieniądź zebrany przesyłać tak zwanęj polskiej emigracji we Francyi, która w kierowaniu zbrodniczych planów swoich niezmordowanie jest czynna, i tym sposobem wspierać ich przedsięwzięcia, zmierzające do burzenia spokojności w tej prowincyi. Rząd upomina każdego, aby w tych składkach, bądź zbieraniem pieniędzy, bądź przykładaniem się, nie miał udziału; albowiem wymówka, że nie znało się ich celu, nie będzie odtąd za tłumaczenie się przyjęta, a uczestnicy w tych składkach nlegną bez względu na postępowaniu, Ustawą karną w części 4-jej przepisanej.

— Ostatnie wiadomości z Bochni donoszą, że Arcy-Xiążę Jenerał-Gubernator wyjechał dnia 14 b. m. do Sandomierza.

— Do Krakowa powrócił sędziwy Jenerał Chłopicki, w towarzystwie niejakiego Hr. Potockiego.

Lwów, 10 marca.

Niebezpieczny emissaryusz, Teofil Wiśniewski, za którego przystawienie, obwieszczeniem z d. 26 lutego 1846 roku wyznaczona była nagroda 1,000 zł. reń. m. k., został dnia 5-go marca r. b. w Manajowie, Złoczowskim obwodzie, przez tamtejszych włościan, Iwana i Aтаназego Budników, schwytany. Iwan Budnik zastał w swojej pa-

никъ, встрѣтивъ въ своей пашкѣ незнакомаго человека, казавшагося ему подозрительнымъ, и призвавъ на помощь своего родственника, Аонасія Будника, задержалъ его. Сначала старался онъ отдалаться ласкательными словами, потомъ денежными обещаніями, наконецъ, когда крестьяне, не пускали его и собирались вести къ начальству, то онъ выдалъ себя за бѣжавшаго священника. Но не смотря на то, крестьяне сѣи, остались непреклонными, и отвели его къ Злочовскому окружному начальству, гдѣ онъ, Оофиль Ванинскій, былъ наконецъ узнавъ однимъ изъ Лембергскихъ чиновниковъ, и отправленъ въ Лембергскій уголовный судъ.

Изъ Сѣверной Венгрии, 13 Марта.

Расположеніе умовъ здѣсь весьма удовлетворительно. По полученіи извѣстій о смятеніяхъ въ Галиціи, помѣстные владѣльцы и поселане всѣхъ пограничныхъ комитатовъ вооружились, чтобы воспрепятствовать мятежникамъ переходить границу. Въ комитатѣ Арвы задержаны пять бомбардировъ, бѣжавшихъ изъ полковъ, чтобы присоединиться къ мятежникамъ.

Франція.

Парижъ, 15 Марта.

Коммиссія, наряженная палатою депутатовъ, для разсмотрѣнія проекта постановленія о перемѣнѣ почтовой таксы за пересылку писемъ, объявила, какъ слышно, мнѣніе противъ установленія одинаковой платы отъ писемъ, не смотря на разстояніе мѣстъ.

— Въ палатѣ перовъ читанъ былъ докладъ герцога Броли, о тайныхъ фондахъ. Коммиссія согласилась на утвержденіе проекта, по которому пренія начнутся въ слѣдующій Четвертокъ.

— Одилонъ-Барро намѣренъ завтра представить палатѣ депутатовъ проектъ, о томъ, дабы лица, получающія содержаніе отъ правительства, не были впредь избираемы въ званіи депутатовъ.

— Египетскій Вицъ-Король намѣренъ пріѣхать во Францію, не прежде однако же, какъ по возвращеніи Ибрагима-П-ши.

— Въ *Journal des Débats* считаютъ послѣднія событія въ Индіи началомъ ряда предстоящихъ сраженій. „Пройдетъ новая борьба, — пишутъ въ этомъ журналѣ, — разгорится продолжительная и кровопролитная война; мы однако полагаемъ, что самыя опасныя обстоятельства уже прошли; Сэръ Генрихъ Гардинжъ покоритъ Пенджабъ. Но что онъ сдѣлаетъ съ нимъ? — Вѣрно еще самъ того знаетъ; онъ, по видимому, предоставитъ рѣшеніе сего вопроса силѣ обстоятельствъ. Какъ бы то ни было, страшу я, что онъ присоединитъ къ англійскимъ владѣніямъ и введетъ тамъ порядокъ и миръ, вмѣсто вышшняго безначалія и кровавыхъ пролитій. При всемъ этомъ мы советуемъ ему, чтобы онъ дѣйствовалъ съ умеренностію и не забывалъ священныя правъ человечества.

— Бѣнъ-Замуръ прибылъ въ Алжиръ. Этотъ начальникъ былъ временно соединенъ съ Абдъ-эль-Кадеромъ силою обстоятельствъ, по минованіи коихъ не замедлялъ перейти на сторону Французовъ.

16 Марта.

Сегодня Король производитъ смотръ пѣхотнымъ и кавалерійскимъ войскамъ Парижскаго гарнизона, на дворцовой площади.

— 10-го с. м., однимъ изъ чиновниковъ министерства иностранныхъ дѣлъ, отправился изъ Тулона въ Тунисъ. Изъ Тулона продолжаютъ отправлять войска въ Алжиръ. Говорятъ, также, что изъ этой гавани вскорѣ высланы будутъ пароходныя корветы *Grondur* и *Chimère* въ Ла-Плату, въ подкрѣпленіе французскому флоту, стоящему при сихъ берегахъ. Принцы: Омальскій и Августъ Саксенъ-Кобургъ, прибыли вчера въ Тулонъ откуда отправятся въ Алжиръ.

— По возвращеніи изъ Африки герцога Омальскаго, герцога Немурскій отправится въ Лондонъ, для приглашенія Королевы Викторіи посѣтить Короля Французовъ.

— Сегодня открыта выставка произведеній изицныхъ художествъ на 1846 годъ, на коей находится 2412 различныхъ художественныхъ предметовъ.

18 Марта.

Король, узнавъ, что Индійскій набобъ, Дварканатъ-Тагоръ, который съ нѣкотораго времени живетъ въ Парижѣ, и изливалъ желаніе увидѣть, предъ

сидѣе незнакомому человеку, который здавалъ się mu być podejrzanym, i schwytal go, za pomocą swego krewnego, Atanazego Budnika, którego w pomoc przywołał. Nieznajomy starał się z początku ujmującą mową, potem obietnicami pieniężnymi nakłonić tych włóścian, ażeby go puścili, a gdy zabierali się oddać go w ręce zwierzchności, udal, że jest zbiegłym chłodem. Lecz pomienieni włóścianie pozostali wierni swemu postanowieniu i zaprowadzili go do Cesarzkiego obwodowego urzędu w Złoczowie, gdzie tenże emissaryusz przez jednego z posłanych ze Lwowa urzędników, istotnie jako Teofil Wiszniewski poznany, do Lwowskiego sądu kryminalnego odesłany został.

Z Węgier Północnych, 13 marca,

Tu panuje duch najlepszy. Na wiadomość o wybuchłych w Galicyi zamieszkach, połączyli się we wszystkich komitatach nad granicą, właściciele ziemscy z poddanyimi swymi, i postanowili uzbroić się, aby przeszkodzić przekroczeniu granicy, gdyby powstańcy chcieli to uczynić. W komitacie „Arwy“ aresztowano 5-ciu bombardyerów, którzy dezertowali z półków, aby się z rokoszami połączyć.

FRANCYA.

Paryż, 15 marca.

Kommissya Izby Deputowanych, zajmująca się projektem do prawa o zmianie opłaty pocztowej od listów, miała się oświadczyć przeciw jednostajności opłaty, bez względu na odległość.

— Izba Parów wysłuchala sprawozdania Xięcia Broglie, w przedmiocie tajemnych funduszów. Kommissya oświadczyła się za przyjęciem projektu. Rozprawy rozpoczyna się w przyszły Czwartek.

— P. Odillon Barrot ma jutro przedłożyć projekt Izbie Deputowanych, by odtąd osoby pobierające płace od rządu nie mogły być wybierane na deputowanych.

— Wice-Król Egiptu ma przybyć do Francyi, ale dopiero po powrocie Ibrahima-Baszy.

— *Journal des Débats* uważa ostatnie wypadki w Indjach jako początek nowego szeregu bitew: „Nastąpią nowe walki — mówi ten dziennik — długa i krwawa rozwinie się wojna, sędzimy jednak, że najstraszniejszy pierwszy przemian. Sir Henri Hardinge pokona Pendżab. Ale co z nim uczyni? Zapewne jeszcze tego sam nie wie; zdaje się chcieć to zostawić okolicznościom. Jakkolwiekby, wielki on ten bogaty kraj do posiadłości angielskich i zaprowadzi porządek i pokój w miejsce bezprawia i scen krwawych. Radzimy mu jednak aby z umiarkowaniem postępował i nie zapominał o świętych prawach ludzkości.

— Ben-Zamur przybył do Algieru. Ten naczelnik był chwilowo połączony z Abd el Kaderem ulegając okolicznościom, z których oswobodzony, natychmiast powrócił do Francuzów.

Dnia 16 marca

Dzisiaj odbywa Król wielki przegląd załogi Paryskiej, tak piechoty jak i jazdy, na dziedzińcu zamkowym.

— Dnia 10-go b. m., jeden z urzędników ministerstwa spraw zagranicznych, udał się z Tuluonu do Tuncetu. Z Tuluonu ciągle wysyłają oddziały wojsk do Algieryi. Mówią także, że z pomienionego portu odpłyną do La-Platy korwety parowe: *Grondur* i *Chimère*, dla wzmocnienia floty francuzkiej przy tych brzegach stojącej. Xiążęta: Aumal i August Sasko-Koburski, przybyli wczoraj do Tulu, w podróży do Algieru.

— Po powrocie z Afryki Xięcia Aumale, Xiąże Nemours uda się do Londynu, w celu proszenia Królowej Wiktoryi o odwiedzenie dworu francuzkiego.

— W dniu dzisiejszym otworzono wystawę sztuk pięknych na rok 1846. Wystawa rzeczona liczy 2,412 obrazów i innych przedmiotów artystycznych.

Dnia 18 marca.

Król dowiedziawszy się, że bogaty Nabob Indyjski, Dwarakanath Tagore, bawiący od niejakiego czasu w Paryżu, wynurzył życzenie, izby przed odjazdem z Europy

отъездомъ своимъ изъ Парижа, Король и его фамилію, пригласилъ его къ себѣ на обѣдъ. Пабабъ сидѣлъ по правую сторону Королевы, а Король много съ нимъ разговаривалъ, спрашивая о подробностяхъ войны въ Ост-Индіи. Дварканauth - Тагоръ отправился уже въ Лондонъ; въ Парижѣ онъ произвелъ сильнѣйшее впечатлѣніе, нежели Мароккскій и Туниссскій посланники.

— Въ *Journal des Débats* пишутъ, что принцъ Жуэвилльскій, по прибытіи въ Тулонъ, приметъ подъ свое начальство французскій флотъ на Средиземномъ морѣ.

— Изъ журнала *Algérie*. Въ Оранской провинціи господствуетъ совершенное спокойствіе. Каждый день получаемъ мы извѣстія, что приверженцы Абд-эль Кадера покидаютъ его. Говорятъ, что эмиръ, чтобы удержать въ повиновеніи начальниковъ племени, прибѣгаетъ къ крайнимъ мѣрамъ. Даже даира его не безопасна, потому что Мароккскіе жители также его покидаютъ. Даира перемѣщена съ береговъ Малуй къ стѣнамъ Тезы. Французскіе пѣхотники также вывезены во внутрь края. Перемѣщеніе даиры надѣлало столько тревоги между Арабами, что они покинули палатки и стада, и бѣжали въ горы. Кабилы въ то время ограбили ихъ лагерь, и совсѣмъ ихъ разорили. По этимъ извѣстіямъ, даира находится подъ стѣнами города, состоящаго подъ владѣтельствомъ мароккскаго императора, въ которомъ гарнизонъ состоитъ изъ регулярнаго войска, подъ командою одного изъ высшихъ чиновниковъ двора.

— Г-нъ Дюма получилъ отъ министра внутреннихъ дѣлъ позволеніе на открытіе новаго театра, который будетъ называться *Théâtre Montpensier*, и котораго директоромъ будетъ Г. Гаштейнъ.

А н г л і я .

Лондонъ, 16 Марта.

Лордъ Джонъ Россель объявилъ на прошедшемъ засѣданіи нижней палаты, что 26 числа предложитъ онъ проектъ, чтобы палата преобразовалась въ генеральный комитетъ, для соображенія состоянія Ирландіи. То же самое объявилъ и Лордъ Грей въ палатѣ лордовъ, во проектъ предложить онъ 23 числа.

— По объявленію таможеннаго начальства, пошлину съ предметовъ, къ коимъ относится утвержденный уже нижнею палатою постановленіи о тарифѣ, начать взимать съ завтрашняго числа по уменьшенной системѣ, съ обезпеченіемъ однако добавочной части, если бы уменьшеніе утверждено было не исполнѣ.

— Россійское коммерческое общество праздновало свое обычное торжество въ *London-Tavern*, подъ предсѣдательствомъ своего президента, Г. Астеля. Министры, по поводу занятій въ парламентѣ, не могли на-ходиться на семъ угощеніи. Послѣ обычныхъ тостовъ за здоровье Королевы, королевской фамиліи и Государя Императора Всероссийскаго, г-нъ Бруновъ въ произнесенной имъ рѣчи, изъявивъ обществу благодарность, доказывалъ, что вслѣдствіе вновь заключеннаго торговаго трактата, число приходящихъ въ Англію, иностранныхъ судовъ значительно увеличилось. Въ послѣдніе пять лѣтъ, Государь Императоръ Всероссийскій заказалъ много паровыхъ машинъ, пароходовъ, которые уже ходятъ по Черному морю, желѣзныя ворота для Севастопольской верфи, шины для желѣзной дороги въ Царствѣ Польскомъ, и для большой дороги между С. Петербургомъ и Москвою, а равно огромный мостъ черезъ Неву. Принимая въ соображеніе, что въ Россіи много желѣзныхъ заводовъ, надобно признаться, что Россійское правительство чуждо расчетовъ мелочнаго соперничества. Расходы на эти работы составляютъ 500,000 ф. ст., за исключеніемъ заказовъ по контрактамъ флота. Послѣ того, Г. Бруновъ изъявилъ свою радость касательно успѣховъ англійской торговли, и присовокупилъ, что Его Величество Государь Императоръ Всероссийскій и Его Императорское Высочество Государь Великій Князь Цесаревичъ Наслѣдникъ Престола, приславы свои портреты Обществу, ясно доказали Своё Высокое благоволеніе. Президентъ на сію рѣчь отвѣчалъ, что между обоими народами существуютъ и часъ—отъ—часу укрѣпляются дружескія торговлыя сношенія. Послѣ сего, провозглашенъ была тостъ за вѣчную дружбу между Англіею и Россіею.

pragnął poznać Monarchę i jego rodzinę, zaprosił go przed kilku dniami do swego stołu. Nabob siedział przy Królowej, a Monarcha ciągle z nim rozmawiał, wypytując się go szczegółowie o teraźniejszą wojnę w Indjach. Dwarkanauth-Tagore odjechał już do Londynu: sprawił tu jednakże daleko większe wrażenie, jak Postowie: Marokański i Tunetański.

— *Journal des Débats* donosi, że Xiążę Joinville obejmie w Tulonie dowództwo nad flotą francuską na morzu Śródziemnym.

— Z Algieru donoszą: W prowincyi Orańskiej panuje najzupełniejsza spokojność. Codziennie dochodzą wieści o zwolennikach Abd el-Kadera, którzy go opuszczają. Mówią nawet, że Emir, dla utrzymania w posłuszeństwie naczelników plemion, chwytą się gwałtownych środków. Nawet sama daira jego nie jest zbyt bezpieczna, bo ludność Marokańska odwraca się od niego. Daira przeniesiona została z nad brzegów Malui pod mury Tezy. Jeńców francuzkich także wywieziono w głąb kraju. Przeniesienie dairy sprawiło taki popłoch między Arabami, że pozostawiali namioty i trzody, sami zaś schronili się w góry. Tymczasem Kabylowie złupili ich obóz, i pogrążyli ich w największą nędzę. Według tychże wiadomości, miasto pod którego murami znajduje się teraz daira, uznaje władzę Cesarza Marokańskiego, i ma załogę z wojska regularnego, które pod wodzą jednego z wyższych urzędników dworu zostaje.

— Minister spraw wewnętrznych udzielił P. Dumas pozwolenie na utworzenie nowego teatru, który nazwę, *Théâtre Montpensier* nosić, i pod dyrekcją P. Hastein zostawać będzie.

А н г л і я .

Лондонъ, 16 марта.

Lord John Russel zapowiedział onegdaj w Izbie Niższej, że d. 26 poda wniosek, aby Izba zamieniła się w Komitet Jeneralny dla rozważenia stanu Irlandyi. Takież wniosek zapowiedział Hr. Grey w Izbie Lordów na dzień 23.

— Według zapowiedzenia władzy celnej, cło od artykułów, do których ściągają się, przyjęte już przez Izłę Niższą rezolucye względem taryfy, ma być od dnia jutrzejszego pobierane podług zniżonej skali, z zastrzeżeniem jednak dopłaty, gdyby redukcye nie zostały zupełnie przyjęte.

— Rosyjskie towarzystwo handlowe obchodziło zwykłą uroczystość doroczną w London-Tavern, pod przewodnictwem swego Prezesa, P. Astoll. Ministrowie, zajęci sprawami parlamentowemi, nie mogli się znajdować na tej biesiadzie. Po zwyczajnych toastach, za zdrowie Królewj, Królewskiej rodziny i N. Cesarza Rosyjskiego, zabrał głos P. Brunnow, w którym, po złożeniu towarzystwu dzięków, dowiódł, że w skutek nowego traktatu handlowego, znacznie pomnożyła się liczba okrętów Rosyjskich zawijających do Anglii. W ostatnich pięciu latach N. Cesarz zamówił bardzo znaczne roboty, jako to: maszyny parowe i parostatki, które już żeglują po morzu Czarném; bramy żelazne dla warsztatów okrętowych w Sewastopolu, szyny dla dróg żelaznych w Polsce i olbrzymiej drogi z Petersburga do Moskwy, tudzież kolosalny most Newski. Zważając, że Rosya posiada sama wielkie fabryki żelazne, przyznać należy, że rząd jej wcale nie działa w duchu drobiazgowej zazdrości. Wydatki na te roboty wynoszą 500,000 funtów szter., nie licząc kontraktów, przez marynarkę zawartych. Następnie oświadczył P. Brunnow, ile cieszy się ze wzrostu przemysłu angielskiego; dodał przytém, że N. Cesarz i J. C. W. WIELKI Xiążę Cesarzewicz Następca, przesyłając towarzystwu swoje wizerunki, dali mu szczególne dowody wysokiego zadowolenia. Prezes odrzekł na tę mowę, że między obu narodami panują i utwierdzają się coraz więcej przyjaźne stosunki handlowe: poczem spełniono toast za wieczną przyjaźnią między Anglią a Rosyją.

17 Марта.

Дня 17 марта.

Вчера въ нижней палатѣ продолжали разсматривать таможенный тарифъ, и преимущественно занимались проектомъ билля о хлѣбѣ, который положено было прочесть сегодня во второй разъ. Но какъ споръ относительно введенія новаго тарифа, не былъ еще вчера разрѣшенъ, то вторичнаго чтенія билля о хлѣбѣ, вѣроятно, сегодня не будетъ. Въ верхней палатѣ, графъ Клarendонъ хотѣлъ прочесть докладъ, касательно переписки между Англіею и Соединенными Штатами, но вопросу объ Орегонской землѣ.

— Въ *Times* опровергаютъ обнародованное другими журналами мнѣніе, будто нищета въ Ирландіи происходитъ отъ того, что владѣльцы значительныхъ имѣній не живутъ въ этомъ краѣ. По мнѣнію *Times*, главная причина нищеты въ Ирландіи есть лѣность и непредусмотрительность жителей. Англичанинъ, въ полномъ довѣрїи къ своимъ силамъ и прилежанію, не полагается на пострѣнную помощь, а Ирландецъ непрерывно мечтаетъ о политическихъ смутеніяхъ, худо занимается хозяйствомъ, раздѣляетъ свое владѣніе на безчисленное множество частей, и питаетъ себя надеждою на лучшую будущность.

— Въ *Times* пишутъ, что послѣднія извѣстія, полученныя изъ арміи, расположенной по Судледшу, простираются до 19 Февраля, и не заключаютъ въ себѣ подробностей о стычкахъ, которые могли произойти съ 22 Декабря, между англійскимъ войскомъ и Сейками; и потому всѣ слухи о сраженіи 21 Января, неосновательны.

— Сейки, у коихъ болѣе нежели у насъ и войска и орудіи, послѣ сраженій подъ Мудкихомъ и Фирознахомъ, перешли на восточный берегъ Сутаедша, и угрожаютъ Беласпурской и Рампурской провинціямъ.

— Въ *Delhi-Gazette* сообщаютъ, что принцъ Вальдемаръ Прусскій изъ Фирозпура, куда отправился было по просьбѣ генерала губернатора послѣ сраженія при Мудкихъ, прибылъ обратно въ главную квартиру, съ намѣреніемъ участвовать въ экспедиціи противъ Лагора.

— Въ *Globe* напечатано слѣдующее извлеченіе изъ письма, писаннаго изъ Фирозпура, чрезъ нѣсколько дней послѣ сраженія съ Сейками. Извлеченіе сіе убѣждаетъ въ большихъ потеряхъ, понесенныхъ европейскими полками. „Въ моихъ глазахъ,—пишетъ корреспондентъ,—падали не сотни, а тысячи сотоварищей, и не понимаю, какимъ образомъ избѣжалъ я убійственнаго огня, который истреблялъ ряды наши. Солдаты Сейковъ сражались съ примѣрнымъ мужествомъ; они — самые храбрые изъ всѣхъ туземцевъ, которыхъ встрѣчалъ я въ Индіи; хорошо вооружены, и очень преданы дѣлу. Я видѣлъ какъ они выступали изъ рядовъ, и взбирались на деревья, съ которыхъ стрѣляли въ насъ, будучи подвержены выстрѣламъ нашихъ егерей, которые били ихъ какъ птицъ. Совершенно не такъ поступали Сейки служащіе въ рядахъ нашихъ войскъ; многіе изъ нихъ показали себя презрѣнными трусами, и вся тяжесть лежала на европейскихъ полкахъ.

И т а л і я.

Римъ, 10 Марта.

Вчера Россійскій посланникъ при здѣшнемъ дворѣ, тайный совѣтникъ Бутеневъ, давалъ въ честь Его Императорскаго Высочества Великаго Князя Константина Николаевича музыкальный вечеръ, на которомъ, кромѣ знатнѣйшаго дворянства, находилось болѣе десяти кардиналовъ и прелатовъ.

— Съ искреннимъ негодованіемъ извѣстившись мы здѣсь, что для распространенія въ Польскіхъ провинціяхъ мятежа, во зло употреблено священное имя Папы, будто бы Его Святѣйшество одобрило мятежъ. Извѣстно однакоже, что Папа недавно разослалъ къ епископамъ бреве, напоминалъ имъ, что бы духовные пхъ епархій не вмѣшивались въ политическіе замыслы противъ правительства, потому что всякое участіе священно-служителей въ дѣлахъ политическихъ, имѣетъ погубное вліяніе на пользы церкви.

Вечеромъ въ Избиѣ Ніжшѣй zajmowano się dalszemi rozprawami nad taryfą handlową, najwięcej zaś nad projektemъ билля zbożowego, który w dniu dzisiejszymъ miał być po-raz drugi odczytany. Ze zaś spory o wprowadzenie nowęj taryfy, w dniu wczorajszymъ nie były jeszcze załatwione, mniemacъ zatemъ należy, że odczytanie to dziś jeszcze nie nastąpi. W Izbie Wyższej Hr. Clarendon miał odczytać sprawozdanie w przedmiocie korespondencji między Anglią a Stanami-Zjednoczonymi, z powodu kwestyi Oregonskiej.

— *Times* zbija głoszone przez inne dzienniki zdanie: że wielka nędza, jakiej doświadcza Irlandya, pochodzi z tęgъ mianowicie przyczyny, iż wielcy właściciele gruntowi nie mieszkają w tym kraju. Głównym powodem nędzy w Irlandyi, według pomienionego dziennika, jest lenistwo i nieprzezorność mieszkańców. Anglia, ufna w swe siły i wytrwałość w pracy, nie spuszcza się na pomoc obcą; gdy tymczasem Irlandczyk marzy ciągle o zawichrzeniachъ politycznych, źle gospodaruje, rozdziela swoją posiadłość na niezliczone części, i ludzi się tylko nadzieją lepszej przyszłości.

— *Times* donosi, że ostatnie wiadomości od wojska stojącego nad Sutleczemъ, dochodzą do 19 lutego, i nie zawierają bliższych szczegółów o potyczkach, które między wojskiemъ angielskimъ a Seikami mogły zajść od 22 grudnia. Wszystkie zatemъ pogłoski, o bitwie stoczonej w dniu 21 stycznia, są bezzasadne.

— Seikowie, przewyższając dotychczasъ nasze wojska i w liczbie i w ilości dział, po bitwachъ pod Mudkich i Firuzszah, udali się ku wschodnimъ brzegomъ rzeki, w celu zagrożenia dwómъ prowincjomъ: Belaspur i Rampur.

— *Delhi-Gazette* donosi, iż Xiążę Waldemar Pruski z Firozpuru, dokąd udał się był na prośbę Jeneralnego Gubernatora po bitwie pod Mudkich, powrócił znowu do głównej kwatery, w zamiarze wzięcia udziału w wyprawie do Lahory.

— *Globe* ogłosił następujący wyjątek z listu pisanego z Firozpur w kilka dni po bitwie z Seikami. Słowa jego dostatecznie wyjaśniają wielkie straty, jakichъ doznały pólki europejskie. „Widziałemъ — pisze korespondentъ — sta, a raczej tysiące ginącychъ kolegów, i nie pojmuję, jak mogłem uniknąć morderczego ognia, który zmiatałъ nasze szeregi. Żołnierze Seikówъ potykali się z wielką odwagą. Są to najpiękniejsi ludzie, jakichъ widziałemъ w Indyach, dobrze uzbrojeni i z wielkiemъ poświęceniem. Widziałemъ występującychъ ich z szeregów, wdzierającychъ się na drzewa, z którychъ strzelali do nas, wystawiającъ się na strzały naszychъ strzelcówъ którzy ichъ stracali jakъ ptakówъ z gałęzi. Nie takъ było z Sipojami znajdującymi się w naszej służbie; wielu z nichъ okazało się jako niekzemni tchórze, tak, że cały ciężarъ spadł na pólki europejskie.“

W ł o c n y.

Rzym, 10 marca.

Wczoraj wieczoremъ, Poseł Cesarsko Rossyjski, Tajny Radzca Buteniew, dawał na cześć J. C. W. WIELKIEGO Xięcia KONSTANTEGO NIKOLAJEWICZA wielki wieczórъ muzyczny, na którymъ znajdowało się także, oprócz wielu znakomitęj szlachty, kilkunastu Kardynałów i Prałatów.

— Dowiedziano się tu z prawdziwemъ oburzeniem, że na poparcie wybuchłych w prowincjachъ Polskichъ zamieszek, nadużyto imienia Ojca św., jakoby tenże pochwalałъ rokosz. Wiadomo przecież, że Papież przedъ niejakimъ czasem wydałъ brewe do Biskupówъ prowincyi Polskichъ, napolinającъ ich, aby duchowieństwo ichъ Dyecezyi nie mieszało się w żadne zabiegi polityczne przeciwъ Rządowi, ponieważ wszelki udziałъ kleru w sprawachъ politycznychъ, największą tylko szkodę dla Kościoła za sobą pociąga.

Палермо, 5 Марта.

Palermo, 5 marca.

Затянула публика и даже притязание иностранцы, отправляются каждый день в Оливунцо, а бы иметь счастье видеть Ея Величество Государыню Императрицу Всероссийскую, Ея Императорское Высочество Великую Княжну Ольгу Николаевну, Герцогиню Мекленбургскую и дочь ея принцессу Луизу. Здесь постоянно продолжается блаприятная погода; во все продолжение зимы помрачилось и лимонные деревья не переставали цвести; третьего дня, 3 го Марта, разцвела уже абрикосы, персики и миндальные деревья. С давнего времени не помнят здесь такой зимы: жители приписывают это пребыванию здесь Государыни Императрицы. Это неудивительно, потому что Ея Величество, оказывая много благоволения, привлекает к себе все сердца. Мы упоминаем только о карнавальной неделе: Ея Величество Государыня Императрица, с Их Императорскими Высочествами Великим Князем Константином Николаевичем и Великою Княжною Ольгою Николаевною, развѣжал по главнейшим улицам нашего города, бросала народу известные *Confetti*. Жители нашего города, толпившиеся на улицах и покрывавшие крыши домовъ, были проникнуты чувством благоговѣнія, встречали Ея Величество радостными восклицаніями.

Испания.

Мадридъ, 27 Февраля

Вчера, вь официальной газетѣ помѣщено Королевское постановленіе, которымъ назначается Г. Мартинезъ де ла Роза посланникомъ при версальскомъ дворѣ.

— Третьяго дня, на засѣданіи палаты депутатовъ, присутствовали все министры; министр финансовъ прочелъ проектъ управленія финансами, который снискалъ всеобщее одобреніе. Поземельныя подати уменьшены 50 милл.; бюджетъ доходовъ будетъ составлять 1,150 милл. реаловъ; бюджетъ расходовъ ни въ чемъ не измѣняется. Общественный долгъ будетъ съ точностію уплачиваемъ, начавъ съ недомочныхъ купоновъ. Подати отъ помѣщений отменены.

— Г. Пеня Агваго, министр финансовъ, представилъ конгрессу проектъ постановленія, касательно доходовъ духовенства.

— Инфантъ Генрикъ внезапно оставилъ назначенный для мѣстопробыванія его городъ Фероль, и верхомъ чрезъ Корунью отправился въ Сантъ-Яго, гдѣ встрѣченъ былъ своими приверженцами; на другой день онъ поѣхалъ въ Вигоскую гавань, гдѣ—всѣмъ много Эспартеристовъ. Генералъ-капитанъ узнавъ объ этомъ, отправилъ изъ Коруньи въ Сантъ-Яго 4 роты войскъ. Инфантъ не принялъ предложеннаго ему начальства надъ Корветтою.

8 Марта.

Королевскимъ постановленіемъ, возложена на все управленіе обязанность доставить въ министерство юстиціи копіи всехъ постановленій и предписаній кабинета, издаваемыхъ съ 1810 года, исключительно для некоторыхъ провинцій и городовъ. Собраніе сихъ документовъ, предназначается для составленія свода испанскихъ законовъ, и будетъ печататься выпусками вь официальной газетѣ и отдѣльно, вь видѣ дневника законовъ.

— Въ министерствѣ разсматриваютъ новый проектъ закона о свободѣ печатанія, который предложенъ будетъ конгрессу вь слѣдующее засѣданіе.

— Проектъ постановленія о дѣлахъ церковныхъ, представленъ уже вь законодательную комиссію.

— Генералъ Мансо отправился въ Валенсію, для приватія отъ генерала Ронкали, временно, должности генерала капитана.

Испания.

Мадридъ, 27 лутега

Газета рѣздовая умѣстила вьчеръ декретъ Крѣлевскі, мѣняющаго Р. Мартинезъ де ла Роза послѣмъ при дворѣ Парыжскімъ.

— Онегда знаждовали сѣ вшысей Министровѣ на посѣденіи Избы Депутатовъ; Министръ скарбу одѣзталъ проектъ зарзѣду финансами, котрый повсѣчелне позыскалъ задоволеніе. Подати грунтовыя змѣнѣззено о 50 миліоновъ, бюджетъ доходѣвъ выносіть бѣдѣ 1,150 миліоновъ реалѣвъ; бюджетъ выдатѣвъ заданымъ нѣ нѣ гѣ змѣнаномъ. Долгъ публичны бѣдѣ сумѣеніе выплѣченъ, почынаѣе одъ залѣглыхъ купонѣвъ. Податѣкъ одъ мѣсѣ канъ jest uchylony.

— Министръ скарбу, Р. Пеня Агуаго, прѣлозѣлъ конгрессовѣ проектъ до права о упосяженіи духовенства.

— Инфантъ Генрикъ опуслі нѣгѣ wskazany sobie на мѣсѣе побыту Ferrol, i konno przez Korunę udał się do Santiago, gdzie 600 stronników jego wyruszyło naprzeciw niemu, i skład d. 11 nazajutrz udał się do portu Vigo, gdzie Esparterysci są bardzo liczni. Jenerałuy Kapitan dowiedziawszy się o tѣmъ, wysłał z Koruny 4 kompanie do Santiago. Infante nie przyjął ofiarowanego sobie dowództwa korwety.

Dni. 8 marca.

Крѣлевскимъ постановленіемъ, заведѣвано всеыскіе министерства, абы доставѣзлы министрству фѣскі и справѣдливѣсѣи дупликатѣвъ всеыскіхъ правъ, постановленіѣвъ, инстрѣкей и розказѣвъ кабинетѣвъ, одъ року 1810 вь всеыскіхъ провинцыяхъ и мѣстѣхъ выдѣныхъ, а то для отворѣненія „Збірѣу правъ Испаніи“. Документа те выдѣване бѣдѣ чѣсѣиовѣ, вь мѣсѣечныхъ прѣрѣвахъ, нѣ только вь Газетѣ Рѣздовой, аѣ навѣт і вь новѣ отворѣзномъ дѣннѣку, котрый носіть бѣдѣ назѣ Дѣннѣка Правъ.

— Министровѣ займаѣ сѣ новѣмъ правомъ о волносѣи друку, котрѣ прѣлозѣ конгрессовѣ на ѣго настѣпнѣмъ посѣденіи.

— Проектъ до права, dotyczacy spraw kościelnych, złożony został komisji prawodawczej.

— Jeneral Manso wyjechał do Walencji, w celu zastąpienia Jenerala Roncali w obowiązku Kapitana Jenerałnego.